

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА
СЕРТИФИЦИРАНА СИСТЕМА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА КАЧЕСТВОТО ISO 9001:2008
1051 СОФИЯ, УЛ. "ТРИАДИЦА" № 2, ТЕЛ: 8119 443, ФАКС: 988 44 05, WWW.MLSP.GOVERNMENT.BG

Изх. №: ...02-24...
11. 02. 2016

ДО
Г-Н ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ТРУДА, СОЦИАЛНАТА И
ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА
43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА ВАШ № КТСП-653-08-4/27.01.2016 г.

СТАНОВИЩЕ

ОТНОСНО: Проект на Закон за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване, № 654-01-3, внесен от Петър Владиславов Славов и група народни представители на 20.01.2016 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН АДЕМОВ,

Министерството на труда и социалната политика изразява следното становище по проекта на Закон за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване, № 654-01-3, внесен от Петър Владиславов Славов и група народни представители:

Подкрепяме по принцип идеята да се привличат и задържат качествени служители в условията на модерна пазарна икономика и засилена конкуренция между работодателите, както и стремежа на работодателите, при съвременните условия, да задържат на работа висококвалифицираните специалисти. Подкрепяме и идеята за въвеждането на мерки, които водят до повишаване на нетното възнаграждение на работниците и служителите.

Считаме обаче, че тези цели могат да бъдат реализирани и към настоящия момент, съгласно разпоредбите на действащото законодателство.

На първо място, няма пречка работодателят да увеличи възнаграждението на определени лица с размера на дължимите от тях лични осигурителни вноски, с което да ги стимулира, като същевременно не се повишават разходите на работодателя, тъй като възнагражденията и задължителните осигурителни вноски за негова сметка се признават за разход за данъчни цели.

Обръщаме внимание, че и сега е предвидена възможност за работодателите да внасят за своя сметка вноски за допълнително доброволно пенсионно осигуряване (трети стълб на пенсионното осигуряване) за осигурените при тях лица на основание разпоредбата на чл. 230, ал. 3, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване, съгласно който вноски във фондовете за допълнително доброволно пенсионно осигуряване могат да правят работодатели, които са осигурители – за своите работници и служители.

В тези случаи вноските на осигурителите за допълнително доброволно пенсионно осигуряване се признават за разход по ред, начин и в размери, определени със Закона за корпоративното подоходно облагане (чл. 255 от КСО).

В чл. 281 и чл. 282, ал. 1, т. 2 от КСО е предвидена възможност за осигуряване във фонд за допълнително доброволно осигуряване за безработица или за професионална квалификация, като вноските могат да правят и работодатели, които са осигурители - за своите работници и служители.

В този случай вноските на осигурителите за допълнително доброволно осигуряване за безработица и/или професионална квалификация също се признават за разход по ред, начин и в размери, определени със Закона за корпоративното подоходно облагане (чл. 312 от КСО).

Съществува възможност работодателите допълнително да осигуряват и здравно своите работници.

Допълнителното осигуряване на работниците и служителите на посочените по-горе основания представлява сериозен стимул от страна на техния работодател, тъй като ще могат да ползват редица допълнителни права: на пенсия от третия стълб, на средства за обучение за начална или допълнителна квалификация, преквалификация или образование от по-висока степен, на обезщетения за безработица при евентуално оставане без работа, както и на допълнителни здравни услуги.

Необходимо е да се има предвид и обстоятелството, че внасянето от осигурителя изцяло за негова сметка на осигурителните вноски, дължими от част от осигурените при него лица, би поставило работниците и служителите, наети от един и същ работодател, в положение на неравнопоставеност един спрямо други.

Освен това, внасянето на осигурителните вноски от работодателя изцяло за негова сметка, би довело до нарушаване на друг основен принцип в осигуряването - принципът на солидарност във финансирането на осигурителната система, в която към момента е предвидено да участват както осигурителите, така и осигурените лица. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от Конвенция № 35 относно осигуровката старост от 1933 г., съгласно която осигурените и техните работодатели трябва да вземат участие в набирането на средствата за осигуряване. Поради това и в чл. 10, ал. 1 и 4 от същата конвенция е предвидено, че представителите на осигурените участват в управлението на осигурителните институти (създадени от публичните власти) при условията, определени в националното законодателство, което може да предвиди участието на представители на работодателите и на публичните власти.

Тъй като със законопроекта се предлагат съществени изменения в данъчните закони – Закона за корпоративното подоходно облагане и Закона за данъците върху доходите на физическите лица, считаме, че при вземането на окончателно решение следва да се има предвид и становището на Министерството на финансите.

Предвид гореизложеното, Министерството на труда и социалната политика не подкрепя проекта на Закон за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване, № 654-01-3, внесен от Петър Владиславов Славов и група народни представители.

10.2.2016 г.

